

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плевенски Гласъ“ ще излиза всѣка Недѣля. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всѣка дума по 3 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Пари за публикуване обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Воялжееви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плевенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бѣждатъ платени. Обявленията на г. Приставитѣ по 2 ст. на дума.—Единъ брой 20 ст.

Le publicité pour l'Allemagne, l'Autriche Hongrie et la Suisse est réservée exclusivement à M. M. Haasenstein & Vogler, Société anonyme à Berlin. Prix par ligne 40 Pfennig valent allemande

Дава се подъ наемъ Пивницата край болницата. Желаящъ да ѝ купи и продава. Споразумение при Апостолъ Пековъ.

Отворено писмо.

Къмъ приятелитѣ ми.

Въ послѣдний брой на в. „Плев. Гласъ“ имаше двѣ антрефилета писани по поводъ дългитѣ статей въ в. „Свобода“. Първото като отговаря на нѣкой запитвания на свобода и по клѣтвитѣ, които се давани отъ офицеритѣ прѣвъ 1886 г. като, прави нѣкакъвъ остръ намекъ на нѣкой, които не сж се били показали такива, каквито слѣдвало да бѣждатъ. Защото вѣстникътъ се експедира въ моето писалище, мнозина приятели сж мя питали и запитватъ, да ли съмъ извѣстенъ за това, да ли ни е писано отъ менъ. За разяснение на всички, както и на тѣзи, които искатъ да експлоатиратъ съ това *антрефиле* помѣстено въ 40 брой, азъ съмъ длъженъ да обявж по най-тържественъ начинъ, че това антрефиле не е писано отъ менъ и въ всичко не сподѣлямъ възгледовѣ прокарани така незамѣтно въ вѣстника.

За освѣтление и разяснение на всички, които се интересуватъ отъ това, счетохъ за длъжностъ да напечатамъ това мое заявление.

Плевенъ, 12/11 97 г.

Ив. Ив. Доковъ.

г. Плевенъ, 16 Ноемврий 1897 г.

Днесъ искаме да занимаеме нашитѣ читатели пакъ съ икономическото положение на нашия окръгъ, главно нуждитѣ които, чувствава за развитие и на индустрия и на търговия. Безспорно е, че нашето окръжие по своето положение, стои мѣжду другитѣ окръжия на първо мѣсто. Храната, добитъка и виното, които произвежда нашия трудолюбивъ земеделецъ и работникъ, на всѣкъ п тукъ въ България и вънъ отъ нея получаватъ едно завидно мѣсто, такова, каквото никой окръгъ почти въ нашето отечество. Освѣнъ обширнитѣ земи за обработвания, освѣнъ обширнитѣ полѣта за паша, която не е лишена отъ вода, има достатъчно земя, въ която се обработватъ лозята, съ това хубаво Плевенско вино, което има преимуществото предъ всички други, ако и да се произвежда още по примитивенъ способъ. Земята въ Плевенско произвежда и орисъ, даже въ турско бѣше се сѣяло и памукъ, но този артиколъ незнаеме защо днесъ е забравенъ. Въ нашето окръжие може да се произвежда и захарното цвѣкло и много други земни блага, съ каквото други окръжия не се надарени.

Всички тѣзи земни блага, не могатъ да се оставятъ току така, да се обработватъ по единъ примитивенъ начинъ. Нашия добитъкъ, който само благодареше на природата си е запазилъ хубостта е оставенъ, така както е видѣлъ божия свѣтъ. Идете въ което щете село, и вие ще намѣрите цѣли стада особено коне пуснати по полето да пасатъ, ако и да има снегъ до колени, и тѣзи коне на всичко друго преличатъ но не само на конь. Право бѣ казалъ единъ пѣтешественикъ, че въ България има едно животно, което прилича на конь! Това показва, че ние имаме горѣщото желание да имаме много добитъкъ, но го оставаме на божие провидение за храна. За чистение божи избавъ. Имаме у насъ села които иматъ съ хиляди такива коне, които ако съберешъ едва ли ще могатъ да купятъ нѣколко порядочни коне. Това показва още, че нашия земеделецъ не познава и не може да си прѣс-

мѣтне, че неговия трудъ извѣмѣрно утива на юфъ, когато ако гледаше намѣсто десѣтъ добичета, едно или двѣ, то безспорно е, че тѣ ще иматъ много по-добра цѣна безъ такъвъ голѣмъ трудъ.

Сжко така се гледа почти и рогатия добитъкъ. Оранътъ съ дядо Адамовитѣ рала още дълги години не ще се отърве, защото нашия селянинъ никога не ще се убѣди, че ралото си е отживяло вѣкътъ, и че нѣма една нива да се прѣорава нѣколко пѣтя съ ралото когато плугътъ ще мине еднажъ и много по лесно и по дълбоко. Съ това селянина печали и добръ обработена земя и главно врѣме, което може да употреби за друго нѣщо да го ползува. Не искаме да спомѣнуваме и за лозарството, защото и то се обработва така, както сме запомнили отъ дядо и баба Въ продължение на двадесетъ години врѣме, нека ни е позволено да кажиме, че ние въ това отношение нищо не сме помогнали на населението. Нашитѣ двѣ земеделчески училища, пушатъ по нѣколко десетки ученици, за да се конкуриратъ въ учителството съ многобройнитѣ гимназисти и педагози, които съ хиляди излизатъ всѣка година. Никой, и абсолютно никой не сж се завзелъ съ частно земеделѣние или скотовѣдство. Плгуюци ужъ учители по земеделѣието освѣнъ една плата, друго нищо не вършатъ. Какво трѣбва да вършиме и бива ли да се оставяме щото земеделѣческото и скотовѣдското население, което пълни ковчежничествата за хилядитѣ служби, да го оставиме да стои въ това премистивно състояние, и не се ли мисли, ча единственната надѣжда не е само да научиме да чете и пише за да става писаръ, а да може да се ползува повече и по-лесно отъ богатствата на земята. Нашия окръгъ както казахме по-горѣ е прѣвъ по земята и плодородието и по добитъка. За подигане на всичко това, а слѣдъ него и индустрията, която и не мисли да се съживява, ние трѣбва да се загрижеме. Ученицитѣ, които се испущатъ отъ училищата Земледѣлски или Винарски, не трѣбва да се надѣватъ само за учителство и чиновничество, а да се грижатъ за подигане на онова, което се учили въ училището. Ако не се зематъ своєврѣменно мѣрки за нашето икономическо свѣствяване, и ако нашитѣ селяни се страхуватъ отъ специалиститѣ учители, когато ходятъ да изучаватъ тѣхното икономическо житие и битие, то пресмѣтнете колко, и колко сме останали ние на диге и колко ще ни трѣбва да ги извадиме отъ това диво състояние? Не само властѣта, която по малко има възможностъ да опѣтва, но нашия учителъ, които стои до земеделѣца, и който учителъ има образование, разбира отъ всичко, длъженъ е, не само да учи дѣца и да се занимава съ книги, които само него ползуватъ, но и да събира селянитѣ въ празнични дни намѣсто да киснатъ у лихвара кръчмаръ, да четатъ научителни сказки по тѣхния поминакъ, като зематъ специалнитѣ списания, които се издаватъ у насъ. Младѣжѣта трѣба да се залови за работа да просвѣщава земеделѣца, защото ако имаме богатъ селянинъ и нашето отечество ще бѣде богато. Тѣзи бѣлѣжки счетовме да направиме днесъ на читателитѣ, намѣсто да ги занимаваме съ политика, която не храни челоуѣка.

Хроника.

По поводъ на едно антрефиле обнародвано въ брой 40 на вѣстника ни като отговоръ на в. „Свобода“ по емигрантскитѣ въпросъ, Г-да офицеритѣ отъ тукашния гарнизонъ, крайно сж се

възмутили и оскърбили отъ двѣ фрази въ него. Първата фраза е, гдѣто се говори за останалитѣ офицери слѣдъ контра-преврата. Редакцията крайно съжелява, че е станала неволно отзивъ на *чужди дертове* безъ да чувствува на възгледовѣ и тенденциитѣ, отзивъ на които е въпросния пасажъ.

Далечъ е била мисльта отъ редакцията на вѣстника да прѣписва подобни качества и стремления на нашето офицерство, било то туку въ страната или вънъ отъ предѣлитѣ на България. Ний знаемъ, че въ гърдитѣ на цѣлото офицерско тѣло прѣди всичко тупа българско сърдце, и че нито единъ офицеръ ще си допустне даже да помисли да служи на чужди интереси и домогвания въ ущърбъ на отечеството и идеалитѣ на българския народъ.

Нашитѣ възгледове по емигрантския въпросъ сж извѣстни отъ година и повече врѣме. Много пѣти се е писало по него, и никой пѣтъ, когато се е писало, не се е мислило да се наниса оскърбление на нашето офицерство. Нашето стремление е било, на тоя толкова шумливъ въпросъ, който въ дѣйствително не е толкова страшенъ, както се ще да го прѣдставятъ австрийскитѣ фондояди около „Свобода“, да се тури единъ край, за да се запущатъ веднѣжъ за винаги устата на ония, които правятъ отъ него политика и капиталъ. Редакцията повторно искава съжелението си за неволната грѣшка, която е станала.

Второто оскърбление се преписва въ пасажъ гдѣто е казано: „тѣзи ли които и пр.“ Този пасажъ е продължение на прѣдложението въ което се говори за нѣкои личности, като се прави сравнение мѣжду тѣхъ и емигрантитѣ. Въобщо съ този пасажъ, не се е мислило да се прѣписва дѣяния на цѣлото офицерство, дѣяния, които сж собственостъ на извѣстни личности. Цѣлъ абсурдъ ще да бѣде ако се допустне или даде друго тълкование на тая фраза.

Редакцията като расчита на благоразумието на г-да офицеритѣ отъ тукашния гарнизонъ, напълно е увѣрена, че тая ѝ декларация ще тури точка на понататѣшни недоразумения и се ласкае съ надѣждата, че домогванията на нѣкои дертлии, ще се осуетятъ и не ще имъ пренесатъ ония резултати, които сж очаквали.

Всѣкой доблестенъ войникъ, трѣбва да се отличава съ благоразумие и великодушие и ний вѣрваме, че тѣзи двѣ качества, не сж чужди за нашето офицерство, а особено за г-да офицеритѣ отъ тукашния гарнизонъ. Това е нашата послѣдна дума, по допустнатата погрѣшка.

На 8 т. м. Плев. окр. сждъ, разгледа заведеното многочислено дѣло срѣщу *Неоко Бановъ* синъ му Антонъ Недковъ и Вѣлчо Димитровъ, първий и вторий въ фалшифициране полици, съ цѣлъ да истеглятъ противозаконна облага, а за втория въ земание участие въ тѣзи сдѣлки. Недко Бановъ е осѣденъ на 2 1/2 год. тъмниченъ затворъ, синъ му на два мѣсеци, като малолѣтенъ, а свидѣтеля на една година и деветъ мѣсеца затворъ. Други дѣла се за фалшиви полици, както се учиме се намѣрвали у слѣдователитѣ. Тави присжда произведе добро впечатление мѣжду обшество.

Главната желѣзнопѣтна линия отъ нѣколко дни е почната да се постила, поправа се, ако продължеше добро врѣмето, прѣвъ този мѣсець, ние ще имаме линията до с. Телишъ. —

Има сериозни оплаквания отъ притежателитѣ на имоти, прѣвъ които минува частната

линия на дружеството, така и за ползуване от тѣзи имущества, безъ да е земено прѣдварително съгласие на стопанитѣ. Ние мислиме, че дружеството, за да си запази честта и задължението къмъ държавата, така и къмъ стопанитѣ прѣзъ които строи часната линия за своя полза, не трѣбва да дава причина на негодувание и сѣдби, които въ всѣкъ случай не могатъ да бѣдѣтъ въ интереса на самото дружество. Нека се земе прѣдъ видъ, че никой не може да засвоява имотъ безъ негово знание и съгласие, до като не го възнагради. Никой законъ на едно частно лице не е дало право да своеволничи съ имота на хората и да го зема въ прихода си. Правителството не може да защитава такива своеволни распореджания, защото не е държавно нѣщо. —

*** На 7 т. м. мѣстния гарнизонъ, на чело съ полковия Командиръ Г. полковникъ Фиковъ, се извърши панахида по случай 12 годишната отъ смъртта на падналитѣ войници подъ Сливница. На панахидата освѣнъ военнитѣ присѣствуваха и гражданскитѣ власти. Сѣщия денъ, имаше даденъ малакѣ банкетъ въ казармата на 4 полкъ, гдѣто земаха участие само шефовитѣ на разнитѣ учрѣждения. На 8 с. мѣсецъ заранѣта имаше парадъ прѣдъ памятника — при стечение на можество народъ. Врѣмето спомагаше щото тържеството да бѣде по многобройно и внушително. Този денъ, изпълниха се точно 12 год. отъ побѣдата надъ сѣрбитѣ при Сливница.

*** Въ Плѣвенското околийско мирово сѣдилище става вѣче нѣколко пѣти, какъ се разглеждатъ дѣла, възбудени отъ властѣта противъ нѣкои селски кметове, поради тѣхната немарливостъ и по неиспълнение распореджанията на санитарнитѣ власти и невзимание нужнитѣ мѣрки противъ болестѣта „Едра шарка“, която миналата година и първата половина отъ настоящата върлуваше въ окръга. Виновницитѣ сѣ били осѣдени.

Както се научаваме, освѣнъ тѣзи, имало заведени и ще се гледатъ още нѣколко дѣла противъ такива кметове, както и противъ частни лица изъ селата, които сѣ се противили на санитарнитѣ органи при изпълнение на служебнитѣ имъ обязанности.

По този поводъ считаме за свой дългъ да напомнимъ на населението отъ нашия окръгъ. Окръжното на Министерството на Втрѣшнитѣ Работи (Гражданска Санитарна Дирекция подъ № 3331 отъ 15-й Юлий 1896 год., испратено до окръжнитѣ и онолийски лѣкари. Това окръжно иска строго наказание на всички онѣзи, които немарливо се отнасятъ къмъ прилѣпчивитѣ болѣсти напр.: Гърлобола (дифтерита), брусницата (скарлатината), дребната и едрата шарка, тѣшката болестъ (тифуса) и пр. и не съобщаватъ, дѣто трѣбва за тѣхното появяване. Но то иска наказанието и на онѣзи, които се противѣтъ на санитарнитѣ органи (лѣкари и фелдшери) и не изпълняватъ тѣхнитѣ наставления и распорѣждания. Въ него се цитиратъ членовѣтѣ: 145, 154, 214, 503 и 504 отъ новия наказателенъ законъ.

Това окръжно макаръ, че своеврѣменно е распратено отъ Плѣвен. Окр. управление до

всичкитѣ селски общини на окръга за свѣдѣние и точно изпълнение, малцина кметове, ще го узнахтѣ, та нече бѣде злѣ и тѣмъ да го напомнимъ. Ний се надѣваме, че тѣ ще се поинтересуватъ за това окръжно и добрѣ разберхтѣ какво споредъ него се иска отъ тѣхъ, като сѣмъврѣменно се погрижхтѣ да му дадѣтъ най голѣма гласностъ изъ мѣжду населението.

Но ний прѣпорѣчваме и на нашитѣ селяни да се оставятъ вече отъ разни суевѣрия и прѣдубѣждения, които на днешно врѣме не струватъ пари и съ готовностъ да приѣматъ всички свѣсти и поучения, които имъ се даватъ отъ страна на санитарнитѣ органи.

*** Прѣдъ послѣдния брой на в. *Бдителъ*, е напълненъ съ такъвъ смрадъ, съ какъвто само домоветѣ на окръжающитѣ Караиванова могатъ да притежаватъ. Нека разбере, този подлець и безправственикъ, че честта на хората които закача въ своя пасквилъ, стои толкова високо, колкото стои ниско неговата натура и половинитѣ на окръжающитѣ го. За всичко се държи смѣтка, и ние мислиме, че като холостякъ ще можеме да отплатиме на всички покани, които нѣкогашъ, па и сега ни се правени. Гуждаме точка..

*** Слугата на Свирчо и на Иолю, редактора на *Бдителъ*, далъ отпускъ на Г. Г. Д. Великовъ и Г. Ив. Ив. Докловъ, още единъ мѣсецъ. Благодариме за тази височайша милостъ. Ще направи добрѣ, при това разрѣшение да позволи и на Г. Садинска да ги придружава.

*** Сърди се и има право, но не само Караивановъ, а и неговия братъ Хар. Караивановъ, защото никой не каралъ братъ му да крадѣ пари и да подправѣ — фалшифицира подписи на хора. Още има лице божие да го защитава, когато самъ той е вършилъ тѣзи работи. И смѣли Караивановъ да ни дава въ сѣдъ, когато е даденъ самъ въ сѣдъ?

*** Дѣдо Петръ Мецовъ, който бѣше *задържанъ*, а не злоупотрѣбилъ 550 л. отъ постоянната коммисия, както бѣхме явили, ги виелъ! Сега питаме кое е заставило този дѣртакъ да се мѣскари на стари години? Ами лихвитѣ на паритѣ, ами наказанието, което се слѣдва за това задържане, кой ще тегли. Тегли старче, да ти тегли глава, и то отъ твойто Буше и Цоне. —

Отъ свѣдѣнията, които получихме послѣдната поща узнаваме, че Г. Гр. Начовичъ, които е минавалъ за истенски русофобъ и които е билъ въ всички до днешенъ денъ кабинети като *плато колесо до воза*, както казва едни русска поговорка, рѣшилъ окончателно съ нѣкой негови стари *закоренели* патриоти консерватори, да обявѣтъ война на Г. Д-ръ Стоиловъ, за политиката, която билъ водилъ. Г. Начовичъ, този сподвижникъ на раздѣлението, който е билъ до днешенъ денъ иай врѣдния човѣкъ на България, защото освѣнъ едно раздвоение, несъгласие и разцѣпление друго не е желалъ, и днесъ пакъ е почналъ да пуца корени. Ние мислиме, че тѣзи корени сѣ много стари, та едва ли ще намѣрѣтъ храна за да живѣхтѣ. Съ дядо Минчовичъ, съ

млада, красива, но съвършенно неопитна, а при това и доста богата дъщеря. — Той съумѣлъ да задържи измама до това врѣме, до когато тя не са ужени за него. — Тогава чакъ се е явилъ въ настоящия си видъ: распилянъ, и развратенъ човѣкъ, когото владѣятъ самитѣ низки пороци.

Живота ни станалъ Адски. за това че у моята нещастна дъщеря не било ни Баща, ни Братъ, които би се застъпили за нея. Отъ двѣ прелестни дѣщица младото стана жертва отъ легко мислието на баща си. който не иска да глѣда на това което дѣтенцето силно кашлиши и въпреки пълната съ сжлзи молба на жената му, взельго беше и ся кѣтаелъ въ най студеното врѣме; така щото на другия денъ дѣтенцето легна на креватъ. Най сетне тий ся разведоха по сѣдѣбенъ редъ.

Но почти въ това време, ний получихме извѣстие за смърта на Г. — вслѣдствие на нещастната случка въ жилѣзницата, и това произшествие заедно съ изгубванието и на другото ѝ дѣтенце тѣй разстрои дъщеря ми щото у нея ся вроди нервно въспаление, за възвръщанието на което азъ постоянно ся боя.

Ужасна история. съ участие проговори Доктора: — но азъ ми се чини че за дъщеря Ви всичко е опасно, ако ѝ противорѣчите, и ѝ ся намѣсвате въ това което тя иска. Само че кадѣ ли тя намѣрѣва да иде?, и не става ли да ѝ ся даде воля?

Начовъ — Доцалото и съ още нѣкой стари, ала нашето тукъ — плашило, партия не се образува, държава не се управлява. Освѣнъ това, Г. Начовичъ, колкото и да бѣде способенъ, но за него — българското общество си е съставило много отдавна едно мнѣние, което никакъ не говори въ негова полза. Ние вѣрваме и знаемъ че това го прави отъ инатъ, защото не го пращатъ пакъ въ Виена.

Законопроекта, които сѣ тѣкмеше да се представи въ народното събрание за адвокатитѣ, ще се отложи за идущата 1898 г. Отъ статутитѣ които се предвиждатъ, до колкото знаемъ, не се толкова заплашителни, колкото бѣха манифестирали нѣкои партизани. И безъ този грозенъ цензъ старитѣ адвокати ще исчезнатъ слѣдъ нѣколко години.

Скоро ще почне да се продава прекрасно вино отъ Плѣвенската пѣза на винарското училище, около 100,000 литри отъ реколтата 1893, 94 и 95 години. За денѣтъ ще да има особено обявление.

В. „Свобода“ сѣ е заелъ твърдѣ злѣ съ полк. Мечковъ. Прави го, че билъ взятко земащъ, по разнитѣ търгове! Ако всичко това е вѣрно, ние мислиме, че военната честъ, не трѣбова да допуска такива рушветчий мѣжду тѣхната срѣда, толкова повече, когато се хвърля такава позорно пѣгнато върха такъвъ голѣмъ чиновникъ, а когато знаемъ, че офицерството не може да търпи и не бива въ своята срѣда труси, а камоли рушветчий. Ние още не вѣрваме на това, защото на *свобода* малко трѣбова да се вѣрва, особено срѣщу умразнитѣ и офицери, които биле измѣнили на тѣхната умряла политика. Г. Мечковъ не бива да остава това така.

Считаме за длъжностъ, да съобщиме на читателитѣ, че забѣлежката която направихме въ миналия си брой на дописката отъ Г. П. К. като отговоръ на Г. Зуйбаровъ, ни най малко не сме имали мѣсль, да обидиме нѣкого, било Г. З-ва било Г. П. К.. Напротивъ, ние направихме тази забѣлежка не за друго, а да гудиме край на едни недоразомѣния и незаслужени гонения, мѣжду двама обществени дѣйци.

Пропустнахме да съобщиме, за дадената дѣтска вечеринка отъ основнитѣ училища, прѣди нѣкой денъ. Дѣцата си изиграха много прекрасно ролѣтѣ. Жалното бѣше, че нѣмаше много публика, а особено се отличаваха съ отсъствието си г. г. чиновницитѣ, учителитѣ и много отъ офицеритѣ, съ исключение на тѣзи които имаха дѣца да зематъ участие.

В. „Работнически Вѣстникъ“, които се издава въ Казанлъкъ, много обича да се дразни съ насъ, особено когато му благопожелавме добъръ часъ при появяванието на божия свѣтъ. Види се да има нѣкой млади янлхшъ писателчета, които си опитватъ акъла въ него да му съобщаватъ разни свѣдѣния, за което Р. В. трѣбова да е доволенъ. Послѣдния брой, като спомѣнува за фалшивитѣ полици на Недко Бановъ, едва ли не ни обвинява, че и ние сме съ него, Банова, съучастници при тѣзи чисто социалистически сѣлки.

Не, печално отговорила майката, тя иска да обходи всичкитѣ градища, и въ всѣки градъ да преглѣда всичкитѣ дѣтски приюти, и сирашки училища, съ надѣжда дано намѣри своя синъ.

Значи че тя невѣрва въ неговата смъртъ? Та и ний незнаемъ умрѣлъ ли е той.

Азъ виждамъ че Вий казвате, че тя са била лишила и отъ другото си дѣте?

Работа е въ това, че при развѣжданието имъ присѣдено било, синѣтъ да остане при майка си, но Г. ся закаралъ съ сила да го отнеме отъ нея. Ний сме счели това като за пусто закарване за това, че той нѣколко време не ся беше занимавалъ съ дѣтето, а е ималъ безпорядченъ и страненъ животъ. Веднажъ той беше писалъ на дѣщеря ми, че съ охота би избѣгалъ съвсѣмъ, но нѣмалъ за това срѣдства, и ако тя въ извѣстно мѣсто му испрати такава сума пари, то никога нема вече да я безпокой. Ний ся бѣхме рѣшили на тая жертва, отидохме да испрождаме единъ старъ нашъ роднина въ назначеното онова мѣсто, чакали сме тамъ два часа, но не дошелъ Г. — когато ний съ недоумѣние ся върнахме у дома, ний намѣрихме, че дѣтето откраднато по небрѣжностъ ли на слугинята или пъкъ съ нейно съгласие не извѣстно. Тѣй си това и останало. Първото наше подозрѣние естествено падаше на Бащата, но на другия денъ ний узнахме, че той въ сѣщия него денъ вечерта

ПОДЛИСТНИКЪ

Чудесно лѣкарство.

(Продължение отъ 39 брой).

Когато той ся явилъ въ хотелъ „Виктория“ Г-джа Ф., го приела съ пламенни очи, и му обявила че дѣщеря ѝ сега е много добрѣ, само че настоявала на своето намѣрение, непремѣнно днесъ да трѣгне по работа.

Кадѣ иска тя да ходи, попиталъ Доктора.

Ахъ: Ето печалната история, но на лѣкаръ длъжностъ е да ся указва пълно довѣрие, и азъ въ общи черти ще Ви раскажа историята на моята нещастна дъщеря.

Доктора се леко поклонилъ, и Г-жа Ф. продължила:

Предъ десеттина години, когато нейнитѣ години бѣха 16, тя има случай да се срѣщне по вода съ знаменития Коммически актиоръ Г.

Азъ сжмъ го виждалъ нѣколко пѣти на сѣдната присѣкълъ я Доктора.

Неволно ся бѣ влюбила при въспомѣнение на неподражаемата онази игра на залюбенний Коммикъ

Ако би честего виждали, то Вий знаете, че този човѣкъ умѣе да присвоява всякаква маска, между прочемъ и маската на най благородна и висообразованъ човѣкъ. По такава маска нему му ся вдало да завладѣе сърцето на моята

У насъ поне другъ не е ималъ адета да върши тѣзи работици освѣтъ социалистичѣ, за каквито минаватъ и двамата хубави синове на Банова и киквито бѣха банкеритѣ отъ Плѣвенското ковчежничество отъ м. г. които днесъ лѣжатъ за идея въ затворъ.

На 20 Ноември т. г. ще се глѣда многошумното дѣло заведено отъ Н. Войниковъ срѣщу плѣв. читалище, за 128 хиляди лева и нѣщо отгорѣ. Не искаме да говоримъ нищо по това, а оставаме да говори „Бдителъ“, съ Табаковъ и ококо тѣхъ. Ние искаме да ни разправятъ какъ стои тази работа какъ се строи така съ планъ и безъ планъ и какъ се иска да се продава и копува. Пакъ ще да научиме, да се купи, които има пари за да не се вждятъ въ него гаргитѣ и да играятъ въ него само съ бухалкитѣ.

Слушаме, че въ Плѣвенъ имало стопанско училище, Добъръ часъ. Едно което щѣ забѣлжиме е това, че безъ специалисти въ него нищо не ще излезе и онзи които си даде дѣтето ще изгуби. Въ 2—3 мѣсеци, искусство не се свършва госпожи. Дано бждеме излѣгани. 8 лева на мѣсецъ не е скъпо, които има да даде и да учи.

Списъкъ

за

Рѣшенията на Плѣвенский Окр. Сѣвътъ отъ I-а му рѣдовна Септемврийска сессия прѣзъ 1897 г. (Продължение отъ 40 брой)

108) По оставяние заявлението на ж. отъ гр. Плѣвенъ, Кирилъ Цвѣтановъ, съ което иска помощъ да продължава наукитѣ си въ Висшето училище въ ст. София безъ послѣдствие. —

109) По отпушанieto 200 лева помощъ на Атанасъ Д. Докторовъ, ученикъ V курсъ по изваянитѣ искусства въ г. Букурещъ (Романия). — Отпустната 200 лева.

110) По заявлението на ж. отъ г. Плѣвенъ Георги Николовъ съ което моли окр. сѣвътъ да му отпусне една сума отъ 200 л. за да си исплаща лихвитѣ на 2000 л. които той прѣдполага да вземе отъ Плѣв. Земледѣл. касса. — Отпустната 200 лева.

111) По писмото на Плѣв. Общ. Образователно дружество „Съгласие“, съ което моли Окр. Сѣвътъ да вземе рѣшение въ едно съ Плѣв. гр. общ. сѣвътъ да поематъ дългътъ 100,000 лева, който се дължи на Българската Народна Банка и остане зданието за окръжно и общинско. — Безъ послѣдствие.

112) По просбата на Кръстю Г. Цолаковъ отъ с. Луковитъ, ученикъ при Казанлъжското педагогическо училище, моли за помощъ да слѣдва образованието си. — Безъ послѣдствие.

113) По прѣдложението отъ Прѣсѣдателя на плѣвенский окр. сѣвътъ съ което иска да се ходатайствува прѣзъ М-то на Вжтрѣшнитѣ работи, да внесе прѣдложение въ народното събрание, законъ по сдѣлките, които се извършватъ въ селата за храни съ разнитѣ търговци въ княжеството — Отложено за идущата год.

114) По даванието съ концесия за очистване окр. гора находяща се въ района на Кар-

станалъ жертва при нещастната случка на жилѣзния пѣтъ, нещо което обяснява неговото непоявяване въ назначенното свиждане, така щото въ това отношение ний вѣроятно сме го напразно обвинявали. — Въ това време дъщеря ми по оздравяла отъ своята тѣжка болѣсть, ний сме я развождали постоянно отъ едно мѣсто на друго, но никадѣ не намѣрихме слѣди на бѣдния нашъ Франго. Милото наше дѣтенце.

Франго! неволно повторилъ Доктора.

Да! него го кръстиха по баща Францеско.

Въ тая минута влезла слугинята и помолила Доктора да мине при болната тя сѣдела, и била спокойна.

О! ти млада! рекълъ съ бодъръ тонъ Доктора, продължавайте тѣй, и не се смущавайте, азъ скоро ще ви обявж за съвсемъ оздравяла.

А кога азъ ще мога да трѣгна? попитала тя съ безпокойствие.

Вѣроятно утрѣ, ако времето бжде хубаво, Вашата майка ми каза какво Вий искате, и азъ може би да имамъ възможность да Ви дамъ помощъ, Ний сме Лѣкаре, ний много узнаваме.

И Вий полагате; значи и азъ мога да се надѣвамъ.

Безъ съмнение; надѣйте сж, и не давайте воля на Вашата болѣзнена фантазия, и раздражителность, тогава всичко на добро ще трѣгне, азъ ще Ви донеса ново лѣкарство което ще Ви

луковската с. община Луковит. Околия — Рѣшено.

115) По въпроса внесенъ отъ Плѣв. Окр. Сѣвътъ за освявяние старото болнично здание, гдѣто се помѣщава плѣв. окол. управление, понеже се направени отъ населението на Плѣв. Окр.

116) По упълномощяване окр. пост. комиссия, отъ окр. сѣвътъ да завежда разни искове и да отговаря въ качество на отвѣтникъ прѣдъ сѣдилищата.

117) По направяние единъ новъ заемъ, отъ 200,000 хиляди лева отъ които да се покрие стария отъ 90,000 лева, и съ останалата сума да се покриятъ нѣкой окр. нужди. —

118) Опредѣляване на дневний редъ. —

119) Откривание за сѣданието на сѣвѣта, прочитание и приемане протоколъ № 16 отъ 25 Септември т. г. —

120) По отпушание 120 лева помощъ на ученика при Плѣв. Винарско Земледѣлческо училище Хр. Ц. Дековъ, за да може да свърши послѣдний курсъ на това училище. — Отпустната 120 лева.

121) По прѣдвиждане една сума въ окр. бюджетъ за 1898 г. за издържане канцелярията на хигиеническия сѣвътъ и отпечатване правилницитѣ му. — Отпустната 500 лева.

122) По опредѣляване размѣра на извън-

рѣдната общ. върхнина отъ суммитѣ на прямитѣ даждия 4 0/0 и опълномощяване Пост. Комиссия, да внесе тази върхнина въ общ. бюджетъ за прѣзъ идущата 1898 год. — Рѣшено.

123) По заявлението на Пеко Бубовъ отъ г. Плѣвенъ, ученикъ въ Германия по градинарството, съ което моли окр. сѣвътъ да му отпусне една сума въ размѣръ 281 л. 25 ст., за исплащане училищната си такса, за четири семестра, (отложено отъ II-то засѣдание на сѣвѣта). — Отставено безъ послѣдствие.

124) По заявлението на Ив. Георгиевъ отъ с. Рибенъ Плѣв. околия. съ което моли да му се отпусне една помощъ да слѣдва образованието си при Плѣв. окр. V кл. училище. (Отложено отъ II-то Засѣдание на сѣвѣта да прѣдстави свидѣтелство. — Отпустната 60 лева.

125) По заявлението на Парашкевица Д. Атанасова отъ г. Плѣвенъ съ което моли да ѝ се отпусне една помощъ да слѣдва II кл. при мѣст. IV кл. Девическо училище. — Отпустната 60 л.

126) По заявлението на жит. отъ с. Злакучени Плѣв. околия, съ което молятъ окр. сѣвътъ, да не се съединяватъ овѣте села въ едно Комарево и Злокучени, спорѣдъ както е билъ взелъ рѣшение сѣвѣта въ едно отъ попрѣдидни засѣдания. — Оставено безъ послѣдствие. (Слѣдва).

ТЪРГОВСКО ИНДУСТРИАЛНО, ЗАНЯТЧИСКО И ЗЕМЛЕДѢЛЧЕСКО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО,

„ИЗВОРЪ“

Основано на 1-ий Априлъ 1897 год., съ седалище гр. Плѣвенъ

Утвърдено съ височайший указъ № 104, отъ 6-й Септември 1897 год.

Основенъ капиталъ 40,000 лева

ОТКРИВА ПУБЛИЧНА ПОДПИСКА

за продаване останалата частъ отъ 3000 акций именни, съ първоначална стойность 5 лева срѣбърни, съ мѣсеченъ вносъ, и 500 акции безименни, съ първоначална стойность 50 л. зл., безъ вносъ

ЦѢЛТА НА ДРУЖЕСТВОТО Е:

1) Материално обогатяване на своитѣ членове акционери, като имъ дава възможность да образува въ време свой собственъ капиталъ.

2) Да подпомага акционеритѣ си въ своитѣ имъ: търговски, занаятчийски и земледѣлчески прѣдприятия.

3) Слѣдъ достатъчно уголѣмяване на дружествения капиталъ и по рѣшение на акционеритѣ, ще върши: търговски, индустриални занаятчийски и земледѣлчески прѣдприятия.

При това дружеството ще върши слѣдующитѣ операции:

а. Ще дава заеми на акционеритѣ си, срѣщу стойността на акциитѣ имъ.

б. Ще дава заеми, срѣщу лично порѣчителство.

в. Ще прави заеми, срѣщу залогъ на цѣнни книжбѣ.

г. Ще прави заеми, срѣщу ипотека на недвижими имоти.

д. Ще сконтира полици, записи и други срочни обвѣзателства.

е. Ще отваря специални текущи смѣтки.

ж. Ще приема влогове, срочни и безсрочни, съ лихва, или безъ лихва.

з. Ще прави размѣна на пари.

и. Ще прѣдставлява други дружества и фирми, срѣщу коммисиона.

Умоляватъ се прочее ония г-да, които желаятъ да станатъ членове-акционери на това дружество, да запишатъ колкото акции искатъ.

Контората на дружеството се намира въ дюгянтъ на Ив. Н. Пѣвъ, при аптеката на Францъ Хорачекъ, гдѣто става и записването на акциитѣ,

гр. Плѣвенъ 20 Септември 1897 година.

Прѣсѣдатель: **Тачо П. Бараковъ**

Директоръ-Касиеръ: **М. Марковъ.**

ИЗЪ ДОПИСКАМИ НИ

До Г-на Редактора на в. „Плѣвенски Гласъ“.

Господине Редакторе!

Въ 40-й брой на вѣстника Ви четемъ, че нѣкой си посѣтителъ на вечеринката, която се дала отъ Америк. Дѣвич. училище въ Ловечъ Ви далъ свѣдения за тази вечеринка. 1-во че тя станала доста сполучлива въ всѣко отношение. 2-ро, че имало нѣкои сценички, които ако и да били съ добро съдържание, но като ученикитѣ, които декламирали, въ интонацията си подражавали на проповѣдника се, та по тази причина, не било приятно за слушание, и не правили добро впечатление на слушателитѣ. Ей, Г-не Посѣтителюотъ това погълмо противорѣчие може ли да бжде? Ако за едно нѣщо можете да кажете, че въ всѣко отношение било сполучливо, какъ смѣете послѣ да го критикувате? Може ли единъ и сжщй чловѣкъ да говори за едно нѣщо двѣ противности?

Види се, че на посѣтителя му се е поискало да критикува вечеринката, но не е знаалъ какъ, та се осѣтилъ, чакъ тогазъ, слѣдъ като ѝ похвалилъ, че станала сполучлива въ всѣко отношение.

За невѣрността на свѣденията свидѣтелствува и това, че „Симфонията“ била акомпани-

Расказъ отъ Г. Х. Костовъ

рана отъ г-да Диймъ. До колкото знаемъ тукъ въ Ловечъ г-да Диймъ нѣма, но има г-ца Диймъ; а пъкъ всѣкой, който е присъствувалъ на тази вечеринка, може да свидѣтелствува, че „Симфонията“ не бѣше акомпанирана отъ г-ца Диймъ но отъ една ученичка. Види се посѣтителя въ това врѣме е размислявалъ, какви свѣдения ще дава за вечеринката, та не е видѣлъ кой акомпанираше „Симфонията“.

Молж, Г-не Редакторе, кажете на този посѣтителъ, че Амер. Дѣв. училище скоро пакъ ще даде подобна вечеринка, ако обича нека дойде пакъ. Говорителитъ този пакъ ще се потруди да подражаватъ дѣда пона и гласа ще искаватъ все прѣзъ носа си; защото тѣ сж способни всѣкого да подражаватъ, та всѣкому спорѣдъ вкуса да угождатъ. Говорителитъ се радватъ, че знайтъ сега вкусътъ на посѣтителя. „Р.“ Ловечъ.

Б. Р. Справедливостта ни заставлява да дадеме мѣсто и на този отговоръ, който ни се достави отъ едно близко до училището лице. Отъ свѣдѣнията, които и ние имаме, става явно, че дописникътъ ни, първия, да не ние напълно освѣтили. Едно, което сме длъжни да исправимъ, е печатната погрѣшка. „Г-да Диймъ, вмѣсто госпожица, но това не важи за никого, защото грѣшката е неволна. Но относително интонацията ще ни прости Г. Р. поне за нашия слухъ при декламирането не бие толкова хубаво, може би така да се декламира въ Америка, но това не дава още правото на г. Р. да ни кара по *поиски* да декламира ученицитъ презъ носътъ да тананикътъ, защото въ нашиятъ училища, не тананикътъ вече както едно време. Мислиме че бѣлжката ни е справедлива.

Открыта подписка на 1898 годъ (Пятый годъ изданія) НА ЖУРНАЛЪ

НАУЧНОЕ ОБОЗРЕНІЕ

(Наука, научная философія литература, исторія культуры).
12 книгъ, выходящихъ во второй половинѣ каждого мѣсяца.

Въ 1898 году „Научное Обозрѣніе“ будетъ выходить по прежней программѣ и съ прежнимъ составомъ сотрудниковъ.

Въ журналѣ печатаются научныя и научно-философскія статьи, изложенныя общедоступно. Будетъ удѣлено также мѣсто вопросамъ самообразования.

ОБЪЕМЪ ЖУРНАЛА УВЕЛИЧЕНЪ БЕЗЪ ИЗМѢНЕНІЯ ПОДПИСНОЙ ЦѢНЫ.

Въ 1897 были помѣщены, между прочимъ, слѣдующія статьи:

Невидимые спутники неподвижныхъ звѣздъ. Проф. С. Н. Глазенапа. Инстинктъ и разумъ. Проф. Н. А. Холодковского. Соціальная жизнь животныхъ. Доцента В. Вагнера. Гольбахъ (одинъ изъ философовъ XVIII вѣка). Н. Б-това. Соціологическое учение Карла Маркса. М. Филипова. Внутренность земного шара. Д-ра В. Вельше и проф. Кокена. Очерки изъ исторіи науки. Даннемана пер. съ примѣч. А. Рязанцева. П. Шмидта и др. Атлантида. Д-ра геолога. А. Карножичкаго. Законъ населенія въ промышленномъ обществѣ (пер. съ рукописи) проф. Франческо Нитти. Основная форма энергіи. Проф. Пр. Скворцова. Литературный кризисъ. Скриба. Мистицизмъ въ области механики. Проф. Э. Маха. Стрѣние матеріи въ связи съ ея химическою энергіею. Академика Н. Н. Бекетова. Куно Фишеръ и философъ пессимизма. Проф. А. С. Трачевскаго. Международныя метрическія учрежденія. Проф. П. Казанскаго. Пейзаграфия или такъ наз. фотографированіе мыслей. В. Тюрина. Развитие вселенной. Д-ра В. Вельше. Дialectика и метафизика. Фр. Ангельса. Открытіе Коха. Д-ра О. Литинскаго. Философскія убѣжденія Бѣлинскаго. М. Филипова. Женщины врачи передъ судомъ германской науки. К. Звигинцева. Пропавшая комета Везеля. Проф. С. Глазенапа. Этическая социологія г. Южакова. К. Павлова. Антропитекъ (Pithecanthropus erectus). Евг. Дюбуа. Польскій поэтъ Красинскій. Д-ра Ангонія І. Лѣченіе горбовъ. Д-ра Гуальевича. Функція безцѣстныхъ клѣтокъ крови. Проф. Н. Введенскаго. Основы социологіи. Гиддинса. Второй законъ теплоты. Клаузіуса. Философія и наука. Вундта. Совѣтъ у животныхъ. Спенсера. Споръ о хлѣбныхъ цѣнахъ. Стеклова. Солнце, земля и электричество. Проф. Скворцова. Проф. на оборотъ. Очерки западнаго народничества. Евг. Соловьева. Посѣщеніе жилища Фридриха Ницше (отъ нашего корреспондента). Цукермана. Механизмъ и организмъ. М. Филипова. Дарвинъ и Марксъ (личныя воспоминанія). Д-ра Эвелинга и мн. др.

Съ особой нумераціей страницъ были напечатаны: 1) **Спенсеръ**. Справедливость (полное сочиненіе). 2) **Дарвинъ**. Пангенезисъ (полный переводъ, съ прилож. избранныхъ главъ о наследственности). 3) **Гельвальдъ**. Исторія первобытной и восточной культуры (съ табл. рисунковъ и многими дополненіями русскаго изданія).

Въ 1898 году, кромѣ оригинальныхъ и переводныхъ статей и корреспонденцій, будутъ напечатаны, съ особымъ счетомъ страницъ, одно **переводное** приложение и два **оригинальныхъ**: 1) **Гельвальдъ** Исторія античной и средневѣковой культуры. Съ табл. рис. 2) **Б. Львовъ**. Соціальныя законы. Социологія на исторической почвѣ. 3) **А. Сязанцевъ**. Опытъ элементарнаго изложенія новейшей теоріи электричества (по Фарадею, Максвеллу, Гельмгольцу и Герцу), съ рисунками.

Подписная цѣна: на годъ 500 руб. (за

грацию ДЕСЯТЬ руб.) Полгода ЧЕТЫРЕ руб. При обращеніи въ редакцію допускаются разсрочка по рублю въ мѣсяцъ. Народнымъ учителямъ и учительницамъ, фельдшерямъ и фельдшерацамъ—**уступка** (5 рублей въ годъ, съ разсрочкой пожеланію).

Адресъ ред. и главн. конторы: С.-Петербургъ, Екатерининская ул., д. 6, кв. 8. 2—3

Ред.-изд. д-ръ философіи **М. Филипповъ**.

ОБЪЯВЛЕНІЯ ОТЪ СЪДЕБНИТЪ ПРИСТАВИ.

№ 9962

Извѣстивамъ, че 31 день, слѣдъ двукратното обнародване настѣпаетъ въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеляріята ми въ г. Плѣвентъ слѣдующиятъ недвижимъ имотъ въ Къшинското землице:

- 1) Нива 7 декара, мѣстността „Глдаденъ Върхъ“ оцѣнена 56 л.
- 2) Нива, 6 декара, мѣстността „Каменець“ оцѣнена 48 л.
- 3) Нива, 3½ декара, мѣстността „Каменець“ оцѣнена 28 л.
- 4) Лозе, 2 декара, мѣстността „Равнището“ оцѣнена 30 л.

Наддаванетоъ ще се почне отъ първоначалната цѣна. Имотътъ е собственъ на Бено Стояновъ отъ с. Къшинъ. Не заложенъ никому, продава се за удовлетворение искътъ на Христо Съловъ и Пено Геновъ отъ

г. Плѣвентъ отъ 210 лева и разпоскитъ по изпълнителенъ листъ № 4168 отъ Плѣв. окол. мир. сѣдия.

г. Плѣвентъ 7 Ноемврий 1897 г.

Пом. Сѣд. Приставъ П. Д. Вълковъ.

1—2

№ 8255

Извѣстивамъ че 31 день отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава въ канцеляріята ми въ г. Плѣвентъ слѣдующий недвижимъ имотъ:

1) Лозе въ Плѣвентското землице въ мѣстността „Кованлжикитъ лоза“ отъ 3 декара 7 ара оцѣнено за 50 лева.

Горний имотъ принадлежи на Христо Ценовъ не е заложенъ продава се по вѣдѣніето на Минахамъ Иерохама отъ Плѣвентъ за 140 лева лихвитъ и разпоскитъ по изпълнителния листъ на Плѣвентскій градскій мировий сѣдия № 2070.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горе Разгльжданието контрата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ день въ канцеляріята ми.

Гр. Плѣвентъ, 5 Ноемврий 1897 г.

Сѣд. Приставъ: Ив. А. Гърковъ.

1—2

За въ бѣдѣще вѣстника ни ще излазя въ Недѣля, понеже движение на пощитъ е измѣнено.

ГЕРМАНСКА ПАРИЧНА ЛОТАРИЯ

Утвърдена, контролирана и гарантирана отъ правителството въ Мекленбургъ Шверинъ (Германия).

Тѣглението ще стане на 6 и 7 Декемврий н. ст. 1897 год.

РАСПИСАНИЕ

на всичкитъ

31.000 пар. печалби, които ще излѣзжтъ въ 244-та

нѣмска парична лотария (Шверинъ Мекленбургъ).

Най-големата печалба

въ най-щастливъ случай

МАРКИ 500.000.

Специално разпрѣдѣление на печалбитъ:

1	отъ Марки	300 000
1	”	200 000
1	”	100 000
1	”	60 000
2	по	50 000
2	”	40 000
2	”	30 000
1	отъ	20 000
6	по	10 000
19	”	5 000
205	”	3 000
6	”	2 000
369	”	1 000
272	”	500
339	”	300

29714 печалби по Мар. 162, Мар. 140, Мар. 108 и т. н. Всичко:

31 000 ПЕЧАЛБИ.

Най-малката печалба е Марки 76.

✎ Корреспонденцията се умолява ако е възможно да бѣде по френски. Врѣмето за пощата между България и Шверинъ е 70—90 часа

244-та Германска Парична Лотария съдържа сега само още 65.000 оригинални билети (лозове) и 31.000 печалби.

Такива голѣми шансове нѣма при никоя друга лотария.

Всичкитъ 31.000 парични печалби съставляватъ една сума отъ

6 МИЛИОНА, 888.848 МАРКИ.

Главната печалба въ най-щастливъ случай е:

500.000 МАРКИ — 625.000 ЛЕВА

Всичкитъ 31.000 печалби ще се разиграватъ сега въ 5 тегления.

Днитъ на теглението сж официално опрѣдѣлени, а именно:

На 6 и 7 Декемврий 1897 год. н. ст.

” 29 и 30 ” ” ” ”

” 23 и 24 Януарий 1898 ” ” ” ”

” 15 и 16 Февруарий ” ” ” ”

” 10 до 29 Мартъ ” ” ” ”

Отъ приложеното тукъ расписание се вижда ясно разпрѣдѣлението на всичкитъ 31.000 печалби.

Издаватъ се само оригинални лозове (билети). Цѣната на лозовѣтъ е официално опрѣдѣлена. Заедно съ поржката се умолява, да се испрати и съответствующата сума, и то въ български банкноти, български пощенски марки или най-удобно съ международенъ пощенски записъ, слѣдъ което испращамъ на врѣме, въ затворенъ пликъ, билета (лоза) за найблизкото тѣгление, и то:

1 половина ориг. лозъ по 13 л. 75 ст.
1 четвъртъ ” ” ” 6 л. 90 ”
1 осмина ” ” ” 3 л. 50 ”

По желание испращамъ и 2 половини оригинални лозове съ единъ и сѣщи номѣръ.

Всѣки купувачъ получава официалната програма за всичкитъ 5 тиражи, отъ която програма се виждатъ ясно печалбитъ, които се падатъ въ всѣко едно тегление.

Тѣй сжщо отъ тая програма се вижда, че отъ паритъ, прибрани отъ продажбата на лозовѣтъ, държавата повръща на купувачитъ въ видъ на печалби всичката постѣпающа отъ продажбата на лозовѣтъ сумми, съ една малка отбивка.

Слѣдъ всѣко едно тѣгление се испраща по пощата на всѣки нашъ мющерия по една официална листа за тѣглението.

Паритъ отъ печалбитъ се исплащатъ веднага. Умолява се, да се испращатъ поржкитъ съ пълно довѣрие на право до моята фирма, която е натоварена отъ правителството съ продажбата на оригиналнитъ лозове.

Albert Jarmulowsky

BANQUIER

Schwerin (Deutschland)